ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

λιστα τελευταίως καὶ 'Ελληνιστὶ μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι εἶχε συνταχθῆ τὸ ἔτος 2350 π. Χρ. 'Αλλ' ὡς προκύπτει ἀπὸ νεωτέρας ἐρεύνας (ὅρα τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1956 ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ Γερμανοῦ 'Αρχαιολόγου Σερεὰμ «τὸ μυστικὸν τῶν Χιττιτῶν σελὶς 151» ὁ Βασιλεὺς Μοχαραμπῆ ἤκμασε οὐχὶ κατὰ τὸ ἔτος 2350, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1700 π. Χρ. ὅτε καὶ θὰ πρέπει νὰ συνετάγη ὁ περίφημος οὗτος Κώδιξ.

Κατόπιν ἠκολούθησεν ὁ Κώδιξ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης συνταχθείς, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως, ἀκμάσαντος περὶ τὸ 1300 π. Χρ. Ὁ Κώδιξ οὗτος εἰς πολλὰ σημεῖα του ἔχει ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω Κώδικα τῶν Αἰγυπτίων «ἡ Βίβλος τῶν νεκρῶν» δοθέντος ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀνωτάτην τάξιν τῶν μορφωμένων τῆς Αἰγύπτου.

Τελευταῖος ὅλων ἔρχεται ὁ Κώδιξ, ἠθικοῦ περιεχομένου, τοῦ Κομφουκίου ὅστις δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν 'Ελληνικὴν γλῶσσαν, συνταχθεὶς κατὰ τὸ 600 π. Χρ. καὶ ὅστις, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν κειμένου του ἀποτελεῖται ἀπὸ κρᾶμα ὅλων τῶν ἄλλων Κωδίκων καὶ εἶναι γνωστὸς ὡς ἡ ἠθικὴ τοῦ Κομφουκίου.

Ἡ μελέτη τῶν Κωδίκων αὐτῶν ἀφήνει κατάπληκτον τὸν ἀναγνώστην πρὸ τῆς λάμψεως τῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες τοὺς συνέταξαν καὶ πολλαὶ διατάξεις τῶν ὁποίων, μολονότι πανάρχαιοι, οὐχὶ μόνον θὰ εἶχον ἐφαρμογὴν καὶ σήμερον, ἀλλὰ θὰ ἦσαν ἀσφαλῶς πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἐν ἰσχύϊ. Δυστυχῶς δὲν εἶμαι ἐπιστήμων ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ἀναπτύξω πληρέστερον ἕνα τοιοῦτον θέμα ὅπερ οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ τὴν ρεαλιστικὴν ἐφαρμογὴν τῆς σοφίας τῶν αἰώνων εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον καὶ μᾶς διδάσκει πῶς ἐσκέπτοντο καὶ πῶς ἐνήργουν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ πόσον ἀσφαλῶς θὰ ἦτο καλυτέρα σήμερον ἐν γένει ἡ Κοινωνία μας. Ἄν ἐφηρμόζοντο ἀκόμη μερικαὶ ἀπὸ τὰς σοφὰς διατάξεις τῶν ἀρχαίων αὐτῶν Κωδίκων καὶ ἰδία τοῦ Κώδικος τοῦ Μογαραμπῆ. Διότι πρόκειται περὶ Κωδίκων οἵτινες σαφέστατα καθορίζουν τὰς εὐθύνας ἑκάστου, περιορίζουσαι αὐστηρότατα κάθε ἀντικοινωνικὴν τάσιν. Ὥστε νὰ μὴ εἶναι τὸ στάδιον ἐλευθέρον εἰς κάθε ὑποψήφιον ἀνατροπέα νὰ δρᾷ ὑπούλως ἐν μέσῳ μιᾶς ἐντίμου Κοινωνίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

— ο □ ο —

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Συνδέσμου Κτηματομεσιτῶν Πατρῶν «Ἡ Δράσις»

Ὁ Σύνδεσμος Κτηματομεσιτῶν Νομοῦ Ἀχαΐας, ὁδὸς Βότση 46α, ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅπως προκειμένου νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ μίσθωσιν ἀκινήτου τινός, ἀποτείνωνται εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπισήμως διωρισμένους κτηματομεσίτας, πρὸς τὸ συμφέρον των, καὶ πλήρη ἐξυπηρέτησίν των, πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπων ταλαιπωριῶν, εἰς ἃς δυνατὸν νὰ ἐμπλακῶσι, χρησιμοποιοῦντες τυχὸν μεσάζοντας, οἵτινες στεροῦνται νομίμου ἀδείας.

Οἱ ἐνεργοῦντες τοιαύτας μεσιτικὰς πράξεις (στερούμενοι νομίμου ἀδείας) ὄχι μόνον δὲν δικαιοῦνται μεσιτικῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καταγγελλόμενοι οὗτοι εἰς τὸν ὑφ' ἡμᾶς Σύνδεσμον, διώκονται καὶ ποινικῶς.

Ἡ συναλλαγὴ μὲ ἄτομα στερούμενα ἀδείας πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, δημιουργεῖ κολάσιμον πρᾶξιν βάσει τοῦ νόμου 2683)58.

Ἐν Πάτραις τῇ 26)6)1958

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου

Ἀθ. Μαραγκάκης

ΛΑΜΑΡΙΝΟΣΩΛΗΝΟΥΡΓΙΑ

ΚΩΝ)ΝΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Ἁγίου Ἀνδρέου 122 Α' Πάτραι

Πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατασκευασταὶ λαμαρινοσωλήνων ποτίσματος καταφεύγετε πρὸς μεγάλον σας συμφέρον εἰς τὸ ὡς ἄνω ἐργαστήριον ὅπου διὰ τελειοτάτων μέσων κατασκευάζονται σωλῆνες ταχείας συνδέσεως διαφόρων διαστάσεων κατὰ μῆκος τῆς λαμαρίνας.

Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια

ΙΑΤΡΟΥ

ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἀκτινολόγου

Πλ. Γεωργίου Α'.-Κορίνθου 244. Τηλ. 32—72.

Μικρὰ νέα

Ἡ τουριστικὴ κίνησις ἀπὸ ἀπόψεως ἀφίξεως, παραμονῆς ἢ καὶ διελεύσεως ξένων ἐκ Πατρῶν δὲν παρουσιάζεται ἀξιόλογος.

—Μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ὅτι εἶναι πολὺ μικροτέρα τῆς περισυνῆς.

—Αἰτία προφανῶς ἡ ἐν γένει κατάστασις εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν.

—Καὶ πρὸ παντὸς τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Γαλίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς ἐπιβληθέντας περιορισμοὺς εἰς τὴν χορήγησιν συναλλάγματος.

—Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα μπορεῖ νὰ ἀλλάξουν ἀπὸ ἑβδομάδα εἰς ἑβδομάδα.

—Καὶ νὰ ἀποκατασταθῆ ἔτσι ὁ ρυθμὸς τῆς κινήσεως τῶν ξένων περιηγητῶν.

—Ἄς σημειωθῆ ὅτι ἐξαιρετικὰ μειωμένος εἶναι κυρίως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκεπτῶν.

—Οἱ ὁποῖοι κατὰ ἑκατοντάδας ἐπισκέπτοντο κυρίως τὸ Λουτράκι καὶ τὰ λουτρὰ τῆς Κυλλήνης.

—Εἰς τὰς κεντρικωτέρας διασταυρώσεις τὸ τμῆμα Τροχαίας ἐχάραξε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τὰς διαβάσεις τῶν πεζῶν.

—Παρατηρεῖται δὲ ἔκτοτε τοῦτο τὸ περίεργον: Ὅτι οἱ ἐντόπιοι οὔτε κὰν τὰς ὑπολογίζουν.

—Ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ ξένοι καὶ οἱ ἀγρόται ἀκολουθοῦν πιστῶς τὰς διαβάσεις.

—Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι καὶ οἱ Πατρινοὶ θὰ θελήσουν νὰ συμμορφωθοῦν εἰς μίαν ἀστυνομικὴν διάταξιν.

—Σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ προστασία αὐτῶν τούτων τῶν πεζῶν

—Ὅλα τὰ φροῦτα παραμένουν ἀπὸ ἀπόψεως τιμῶν εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα.

—Καὶ τοῦτο διότι καὶ ἐφέτος πραγματοποιοῦνται ἀξιόλογοι ἐξαγωγαὶ εἰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς χώρας.

— ο □ ο —

Εὔθυμα

Ὁ παλαιὸς Γάλλος συγγραφεὺς Ριβαρὸλ ἔλεγε:

—Καὶ ὁ μετριώτερος τῶν ἀνθρώπων, ἂν ξέρῃ νὰ χρησιμοποιῆ μὲ ὑπομονὴ καὶ καλὰ τὸν καιρὸ του, μπορεῖ νὰ παίξῃ στὴν Κοινωνία ἕνα ρόλο καὶ νὰ κάνῃ νὰ μιλᾶνε γι' αὐτόν.

—Μὰ τί ἔχεις ἐπὶ τέλους, μὲ τὸν γιατρό; Κάθε φορὰ ποὺ τὸν βλέπεις ἀλλάζεις δρόμο.

—Δὲν ἔχω τίποτα, μὰ ἔχω τόσο καιρὸ ν' ἀρρωστήσω, ὥστε δὲν ἔχω.... μοῦτρα νὰ τὸν βῶ, γιατὶ φοβοῦμαι πὼς εἶναι θυμωμένος!

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του στὸ Λονδίνον, ὁ ἐκπτωτος Βασιλεὺς ἑνὸς κρατιδίου τῆς Ἀφρικῆς ἠρωτήθη ἀπὸ κάποιον πῶς ὁρίσκει τὶς Ἀγγλίδες.

—Εἶναι πολὺ κομψες, ἀπήντησε. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν θ' ἀγαποῦσα γυναῖκα, ποὺ ἔχει τόσο ἄσπρο δέρμα καὶ τὰ μαλλιά της δὲν εἶναι κατσαρά....

—Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ποῦ εἶχα τὸ κεφάλι μου, ὅταν σοῦ ζήτησα νὰ γίνῃς γυναῖκα μου.

—Ὦ! Τὸ θυμᾶμαι θαυμάσια: Τῶχες ἐπάνω στὸν ὦμο μου.....

Ἀπὸ τὴν ἐπίδειξιν τῆς Σχολῆς τῆς κ. Μ. Ριζικάρη—Γκράσσο. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ Νέλη Πα παϊωάννου, Ἐλένη Κοραβίδα, Κικὴ Κακουλίδου καὶ Ἐλένη Βέτσου.

Εἰκόνες ἀπὸ τὸ «Τοσκάνα»

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣ

Τὸ μεσημέρι τῆς περασμένης Δευτέρας ἕνα πελώριο κι' ἐπιβλητικὸ καράβι μπῆκε στὸ λιμάνι μας. Ἦταν τὸ «Τοσκάνα». Ἦρθε νὰ πάρει 420 μετανάστες γιὰ τὴν Αὐστραλία. Προσπαθήσαμε νὰ κρατήσουμε τὴ θλίψη μας γιὰ τὶς συγκινητικὲς σκηνὲς ποὺ ἀντικρύσαμε στὴν ὁλιγόωρη παραμονή του. Στὸ τέλος ὅμως γίναμε κι' ἐμεῖς, ὅλοι ὅσοι ἀπὸ κάποιο φιλικὸ ἢ συγγενικὸ ἐνδιαφέρον βρεθήκαμε κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ ξενητευθοῦν, μέτοχοι τῆς μεγάλης τους λύπης.

Ὅσο ἡ μέρα τῆς ἀναχωρήσεως ἀργεῖ νὰρθει, ὅλα φαίνονται νὰ πηγαίνουν καλά. Ὅταν ὅμως τὸ καράβι, ἕτοιμο νὰ σαλπάρει, μᾶς πριμένει στὴν ἀποβάθρα, τότε τὸ παράπονο ἀρχίζει νὰ ξεχειλίζῃ καὶ νὰ μεταβάλλεται σ' ἀτέλειωτο κλᾶμα.

Αὐτὲς τὶς ἀναπόφευκτες συναισθηματικὲς καταστάσεις ἔζησαν τὴ μέρα κείνη οἱ 420 μετανάστες, ποὺ ἀγανακτισμένοι γιὰ τὶς δύσκολες συνθῆκες διαβιώσεώς τους, ἐγκατέλειψαν τὸ χωριό τους, τὸ σπιτικό τους, τὰ προσφιλῆ τους πρόσωπα, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς στὴ μακρυνὴ ξενητιὰ θὰ ἀποῦν δουλειὰ καὶ θὰ κερδίσουν ἂν ὄχι πλούσιο τὸν ἐπιούσιο, πάντως πιὸ μπόλικο.

Ἀπ' ὅλες τὶς σκηνὲς ποὺ ἦσαν τόσες πολλὲς καὶ θὰ μᾶς μείνουν ἀλησμόνητες, καὶ ποὺ ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ περιγράψουμε, θὰ ἀναφέρουμε μιά, ἴσως κι πιὸ συγκινητικώτερη...

Ἦταν ἡ ὥρα ποὺ τὸ ζεστὸ ἀπόγευμα τοῦ καλοκαιριοῦ εἶχε ἀρκετὰ προχωρήσει καὶ τὸ «Τοσκάνα» μ' ἕνα βουερὸ σφύριγμα εἰδοποιοῦσε τοὺς ἐπιβάτας του πὼς σὲ λίγο θ' ἀναχωροῦσαν. Ἡ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ εἶχε φτάσει. Οἱ μετανάστες τῆς Αὐστραλίας μὲ πονεμένη καρδιὰ ἀποχαιρετοῦσαν γιὰ στερνὴ φορὰ τὰ ἀγαπημένα τους πρόσωπα. Τελευταῖοι σπασμοί! Κλάματα, ἀναφυλλητά, συγκινήσεις! Ποιὸς ξέρει ἄραγε ἂν θὰ ξαναϊδωθοῦν. Καὶ λίγο ἀργότερα, ὅταν τὸ μεγαλόπρεπο Ἰταλικὸ καράβι ἄφηνε τὸ λιμάνι μας, ἀμέτρητα ποικιλόχρωμα δακρυσμένα μαντήλια, ποὺ τὸ θαλασσινὸ ἀεράκι τ' ἀνέμιζε, μᾶς ἔστελναν ρυθμικὰ τὸν τελευταῖο χαιρετισμό. Ἕνα χαιρετισμὸ ἀνάμεικτον ἀπὸ πόνο κι' ἀπολύτρωση!...

Κι' ἐμεῖς μὲ βουρκωμένα μάτια ἀνταποδίδοντας τὸ χαιρετισμό τους αὐτό, ποὺ χάνονταν στὸ βάθος τοῦ Πατραϊκοῦ, ἀναλογιζόμαστε:

Θὰ γυρίσουν ἄραγε ξανὰ στὴ πατρίδα;

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΣ

ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΙΚΟΣ

ΑΓΟΡΑΙ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ

Γραφεῖον Κανακάρη 179. Τηλέφωνον 20—81.

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ... ΚΩΣΤΑΚΗΣ

Χρόνια τώρα τὸν ξέραμε καὶ τὸν ἀποκαλούσαμε Κώστα ἢ ἐπὶ τὸ χαϊδευτικώτερον Κωστάκη. Τὸν ἔπαιρνε τὸ μάτι μας στὸ μῶλο τὰ βράδυα νὰ καμαρώνῃ ἐπιδεικτικά. Ἀδρὰ χαρακτηριστικά, ὕψος σοβαρό, σύνολο ἀρρενωπὸ καὶ σὰν «σκληρὸς» ἄντρας πού ἦταν, ἐκάπνιζε. Τὰ ταξείδια, ἦταν γι' αὐτὸν πάθος καὶ ἡ θάλασσα κυριολεκτικῶς ἡ ζωή του. Ποῦ τὸν ἔχανες ποῦ τὸν εὕρισκες τὸ φίλο, πότε στὴν Κέρκυρα, πότε στὸν Πειραιᾶ, καμμιὰ φορὰ στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, στὴν Κρήτη κι' ὅπου ἄλλοῦ τὸν ἔφερνε ἡ μέθη τῆς θάλασσας.

Πολλὰ κορίτσια εἶχαν ἀκουστῆ νὰ κρυφολέγε τὸν καϋμό τους: «Πῶς μ' ἀρέσει ὁ Κωστάκης! Πόσο θάθελα νάκανα μαζὶ του ἕνα ταξειδάκι.....» Οἱ ρωμαντικὲς ἀπ' τὶς κοπέλλες ὀνειρευόσαντε νὰ βρεθοῦν μ' αὐτὸν μιὰ φεγγαρόλουστη βραδυὰ πέρα βαθειὰ στῆς ἀσημοθαμμένης θάλασσας τὸ ἤρεμο βασίλειο....

Γόης ἀκαταμάχητος λοιπὸν ὁ Κωστάκης. Φοβερὸς καρδιοκατακτητής, σωστὸς Δὸν Ζουὰν καὶ πρὸ παντὸς ἄντρας ἑκατὸ τοῖς ἑκατό.

Κι' ἄξαφνα χάθηκε ὁ Κωστάκης γιὰ ἀρκετὸ καιρό. Ἐμεῖς, ὅσοι τὸν γνωρίζαμε νομίσαμε πὼς εἶχε πάει μακρυνὸ ταξείδι κι' ἐπεριμέναμε νὰ ξαναγυρίσῃ, ἂν κι' ἐβῶ πού τὰ λέμε, τὸν ζηλεύαμε καὶ λιγάκι, γιατὶ εἶχε ξετρελλάνει τὰ θηλυκὰ μὲ τὸ ἀθλητικὸ του παράστημα καὶ τὴν ἀρρενωπὴ ὁμορφιά του.

Ὥσπου ἕνα βραδάκι, κάνοντας βόλτες κάτω στὴν προκυμαία, νόμισα πὼς τὸν εἶδα. Μὰ.....ὄμως ὄχι! Δὲν εἶναι δυνατὸ. Αὐτὴ εἶναι κοπέλλα μὲ τὰ ὅλα της. Καινούργιο κουστοῦμι, ἀτμέλητο ντύσιμο καὶ.....ἐλαφρὸ κούνημα. Οἱ τελευταῖες ἀμφιβολίες διαλύθηκαν σὰν ἄκουσα νὰ τὴν ἀποκαλοῦν Μαρία καὶ Ἐλένη. Πολλὲς φορὲς καὶ τὰ δυὸ μαζί. Κάποιος εἶπε: «Νὰ ἡ Μαριλένα».

Ἀπὸ μακρυά, εἶδα πὼς κάπνιζε καὶ πρὸ στιγμῆν μοῦ φάνηκε γιὰ ἄντρας.....

«Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ γυναῖκες δὲν καπνίζουν», σκέφτηκα πάλι. «Μπράβο κορίτσαρε Μαριλένα». Τούτη τὴ σκέψι μου χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, τὴν εἶπα τόσο δυνατά, πού ἀκούγοντάς την δίπλα μου κάποιος «ἄγνωστος» φίλος ἀπ' τὸ Αἴγιο, εἶπε:

«Βρὲ ποιὰ Μαριλένα; Δὲν τὸν γνωρίζεις; Εἶναι ὁ Κωστάκης πού ἄλλαξε φύλλο κι' ἀπὸ «Κωστάκης Τόγιας» γίνηκε «Μαριλένα». Πρόοδος, φίλε μου, θαῦμα τῆς χειρουργικῆς....»

«Θαῦμα τῆς χειρουργικῆς» συνεπλήρωσα κι' «ἐχτύπησά» τὸ ξύλο τῆς καρέκλας πού ἦταν δίπλα μου, τραπεῖς εἰς ἄτακτον φυγὴν διὰ τὸν φόβον τῶν μοντέρνων ἐγχειρήσεων, πού κάνουν «Κωστάκηδες», «Μαριλένες» ἀκόμη κι' ὅταν εἶναι πλοῖα. Θεὸς φυλάξει.....!

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

— ο □ ο —

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΓΙΩΡΓΟΥ Ν. ΚΑΡΤΕΡ: «Ἀπόψε ἡ γῆ καίει» (Ποιήματα)

Ὁ κ. Γιῶργος Ν. Κάρτερ, ἂν καὶ πολὺ νέος ἀκόμα στὰ χρόνια, δὲν εἶνε καινούριος στὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Ἀπ' τὸ 1945 μέχρι τὸ 1957 τρεῖς ποιητικὲς συλλογές, ἕνα δοκίμιο γιὰ τὴν αἰσθητικὴ τοῦ ραδιοφώνου, ἕνα ταξιδιωτικὸ ἡμερολόγιο καὶ πολλὰ ἄλλα γραφτά του σκορπισμένα σέ διάφορα περιοδικὰ κι' ἐφημερίδες, τοῦ ἐξασφάλισαν μιὰ ξεχωριστὴ θέση ἀνάμεσα στοὺς νέους μας λογοτέχνας καὶ κυρίως στοὺς ποιητές, ὥστε σήμερα νὰ ἔχει στὸ ἐνεργητικό του ἕνα ἀξιοπρόσεχτο πνευματικὸ ὁδοιπορικό.

Τὸ 1958 ὁ κ. Κάρτερ κυκλοφόρησε μιὰ ἀκόμη ποιητικὴ συλλογὴ μὲ τὸν τίτλο «Ἀπόψε ἡ γῆ καίει» ἕνα κομψὸ καὶ καλαίσθητο βιβλίο ποὺ τυπώθηκε στὴν Ἀθήνα ἀπ' τὶς Ἐκδόσεις Ἀρ. Μαυρίδη. Ὅπως καὶ στὶς προηγούμενες συλλογές του, ἔτσι καὶ σ' αὐτή, ἡ ποίηση τοῦ κ. Κάρτερ ἔχει μιὰ πρωτοποριακὴ ἐκφραστικὴ δύναμη, ποὺ ὄχι λίγες φορὲς θρυμματίζει ὁλοκληρωτικὰ τὶς καθιερωμένες φόρμες καὶ καὶ προχωρεῖ σὲ τολμηροὺς πειραματισμούς, ἀκόμα καὶ στὸ γλωσσικὸ της περιέβλημα.

Ὁ κ. Κάρτερ εἶνε ἕνας ἀντιπροσωπευτικὸς ἄνθρωπος καὶ ποιητὴς τῆς ἐποχῆς μας. Ζεῖ ὁλοκληρωτικὰ τὸ ἄγχος τούτου τοῦ μεταπολεμικοῦ καιροῦ μας καὶ πασχίζει μέσα ἀπ' τὴν παρηκμασμένη νεότητα τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος μας νὰ ὑψώσει ἕνα ἀνθρώπινο σύμβολο, ὄχι παρηγοριᾶς, ἀλλὰ ἐγκαρτέρησης καὶ αὐτοαιχμαλωσίας. Ὁ σαρκασμὸς του εἶνε κι' αὐτὸς ἕνας τρόπος γιὰ νὰ κρύψει τὴ γύμνια τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου.

Στὰ ποιήματα τῆς καινούριας συλλογῆς τοῦ κ. Κάρτερ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει ἡ ἴδια αἰσθητικὴ πληρότητα. Εἶνε ἀκόμα ἀνύπαρχτη ἡ προχειρότητα ποὺ τόσο πληθωρικὰ κατακλύζει τὰ γραφτὰ τῶν νέων μας ποιητῶν.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Πολύτιμοι συμβουλαὶ διὰ τοὺς ἀγρότας

ΑΜΥΓΔΑΛΑ ΕΝΤΟΣ ΔΥΟ ΜΟΝΟΝ ΜΗΝΩΝ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἥρως δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνος ὅστις ἀνδραγαθεῖ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ἥρως εἶναι καὶ ὁ ἀγρότης ἐκεῖνος, ὅστις ἀναλαμβάνει νὰ μετατρέψῃ μιὰ ἄγονη πλαγιὰ ἑνὸς βουνοῦ εἰς ἕνα ὡραῖον ἀμυγδαλεῶνα, μηλεῶνα ἢ καὶ ἄλλων εἰδῶν καρποφόρων δένδρων. Σήμερον θὰ γράψωμεν πῶς θὰ ἀναπτύξωμεν ἀμυγδαλιὰς ἐντὸς δύο μόνον ἐτῶν ἀπὸ τὴν στιγμὴν ὅπου θάζομεν τὸ ἀμύγδαλον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἐντὸς τῶν δύο αὐτῶν ἐτῶν νὰ μεγαλώσωσιν καὶ νὰ καρποφορήσωσιν.

Τὸν μῆνα Νοέμβριον ἀνοίγομεν γούβας εἰς τὸ ἄγονο ἔδαφος βάθος ἓν μέτρου καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ καὶ πλάτους ἑνὸς μέτρου καὶ τὰς ἀφίνομεν νὰ ἀπορροφήσουν νερὸ ἕως ὅτου φυτευθοῦν. Τὸ μῆνα Ἰανουάριον πέρνομε ἀμύγδαλα μὲ σκληρὸν τσούφλιον καὶ τὰ τοποθετοῦμεν εἰς ἔδαφος ἐπικλινὲς (ὡσὰν πλαγιά) καὶ τὰ βάζομεν δίπλα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ τὰ σκεπάζομεν μὲ χῶμα ἀνακατεμμένο νὸ μὲ ἄμμο ἔξω νὰ βρέχωνται. Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα τὰ ἀμύγδαλα θὰ ἀρχίσουν εἰς τὸ μυτερὸ ἄκρον νὰ βγάζουν κεντράδια ἵνα ἀναπτυθῶσιν. Τότε ἀνακατέβομεν τὸ χῶμα ὅπου ἔχει μείνει ἔξω ἀπὸ τὶς γοῦβες μὲ χωνεμένο πρόβιο ἢ γιδίσιο φουσκὶ καὶ γεμίζομεν τὴν ἀδειανὴν γούβα ἕως τὴν ἐπιφάνειαν μὲ τὸ ἀνακατεμένο χῶμα καὶ φουσκί. Ἔπειτα πέρνομε τρία ἀμύγδαλα ποὺ ἔχει ἀνοίξει τὸ κεντρὶ καὶ τὰ φυτεύομεν εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπιφανείας τῆς γούβας ὡσὰν ἕνα δέλτα νὰ ἀπέχῃ τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο δέκα π ντε πόντους ἕκαστον ὅλα εἰς βάθος ὀκτὼ πόντων μὲ τὸ κεντράδι πρὸς τὰ κάτω. Τὸ κεντράδι θὰ εὕρῃ χῶμα νεοσκαμμένο παχὺ καὶ ἀμέσως θὰ τρυπᾷ τὸ χῶμα μὲ εὐκολίαν καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ μεγαλώνῃ τὸ μικρὸν φυτώριον καταπληκτικῶς καὶ θὰ φθάσῃ τὸν μῆνα Αὔγουστον εἰς τὸ ὕψος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρων.

Τότε τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἀρχίζομεν τὸν ἀμερικανικὸν ἐμβολιασμὸν τὸν ὀνομαζόμενον «ἐμβολιασμὸν» εἰς τὴν κορυφὴν δενδρυλλίου καὶ οὐχὶ εἰς τὸ κάτω μέρος. Ἀφοῦ βγάλομεν ἕνα ἐμβόλιον ἀπὸ τὴν κλάρα ποὺ ἔχομεν ἐκλάσει συνήθως βγάζωσιν καὶ οἱ ἔμποροι τὸ ἐμβόλιον, ἀφοῦ ἡμεῖς τὸ ἀγόρασμε τὸ ἐμβόλιον. Ἔπειτα τὴν ἀυτὴν βὲν ἔχει πολλὰ ὀφέλη γα τῶν ἐμβολίων ξύνομεν μὲ τὴν βίδα ἐίκοσι πόντους κάτωθεν τῆς φῆς τῆς ἀμυγδαλίτσας ὅπου εἶναι τὸ ἐμβόλιον χωρὶς νὰ πειράξωμεν σταυρὸ καὶ νὰ σηκώσωμεν φλοῦδα, ἀλλὰ ἁπλῶς ἕνα ἔξυσιμο τοποθετοῦμεν τὸ ἐμβόλιον κὶ τὸ δένομεν ἔχει μὲ χόρτο ὅπου εἶναι μερικοὶ εἰδικοί, ἀλλὰ μὲ βαμβακερὴν ἢ λωστὴν (τρίλιαν) ἀφοῦ βυθίσομεν τὴν κλωστὴ εἰς ρὸ περιτυλίσομεν τὸ ἐμβόλιον πολὺ ἐλαφρῶς οὔτε πολὺ δυνατὰ ρὶς νὰ τὸ δέσωμεν καθόλου βίδα βρεγμένη ἢ κλωστὴ καὶ δὲν ἐλλὰ βαστᾶ καὶ τὸ ἐμβόλιον καὶ ἔπειτα ἀπὸ 10 ἡμ ρας ἀρχίζει τὴν κλωστὴν καὶ φαίνεται τὸ ἐμβόλιον. Τότε δὲν κλαδεύομεν ποτε ἀπὸ τὸ φυτώριον, οὔτε τὴν ἀφήν, ἀλλὰ τὸν ἐρχόμενον Δεκέμβριον κόπτομεν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κλαδιὰ ρια καθὼς καὶ τὴν κορυφὴν δένδρων τους ἄνωθεν τοῦ ἐμβολίου καὶ τὸν μῆνα Ἰανουάριον θὰ πετάξωμεν ἐμβόλιον δύο καὶ πλέον μέτρων καὶ θὰ φέρῃ καὶ μερικὰ ἄνθη ἀπὸ λων ἐντὸς διαστήματος ὁλιγόστὸ δύο ἔτη ἀφ' ὅτου ἐτέθη τὸ ἀμύγδαλον εἰς τὸ χῶμα.

Αὐτὰ δὲν τὰ ἔχω πάρει ἀπὸ κάποιον νωτάτην Γεωπόνικὴν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ μου πειράματα κόπων καὶ μόχθων.

Τὸ ἔτος 1942 ἐπὶ κατοχῆς, ἐφύτευσα δύο χιλιάδες ἀμυγδαλιές καὶ φοῦ τὶς ἐμβολίασα τὶς ἔδωσα δωρεὰν τοὺς ἀγρότας δωρεὰν ἕνα μέρος τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ καρποφόρα δένδρα.

ΤΑΚΗΣ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

εἰς ὅλας τὰς ἀποχρώσεις

ΚΟΝΣΤ. ΑΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ · ΜΑΙΖΩΝΟΣ 159 · ΤΗΛ 47-30-ΠΑΤΡΑ

Καμπαρδίνες, Φορέματα, Κοστούμια

Γίνονται ὁλοκάθαρα μὲ τὸ στεγνὸ καθάρισμα ποὺ γίνεται στὸ καθαριστήριον

ΘΕΟΧΑΡΗ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315

ποὺ διαθέτει πρὸς τοῦτο εἰδικὰ μηχανήματα καὶ εἰδικοὺς τεχνίτας. ΤΗΛΕΦ. 36—59

ΠΟΥΛΜΑΝ

"Η ΟΛΥΜΠΙΑΣ,,

Αἱ ἀνετώτεραι ἐκδρομαὶ ποὺ ἐξασφαλίζουν εὐχάριστον διαδρομὴν. Εἶναι τὰ πολυτελείας ΠΟΥΛΜΑΝ Ὀλυμπιάς

***

Πληροφορίαι: ΠΑΤΡΑΙ Γεροκωστοπούλου 27α' τηλ. 31—77 Ὄθωνος—Ἀμαλίας 37

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΕΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γεροκωστοπούλου 27

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΗΛΙΑ Φ. ΛΑΖΑΡΗ

Μαθήματα ψυχοπροφυλακτικοῦ τοκετοῦ μετὰ προβολῶν διδακτικῶν ταινιῶν.

ΜΙΧΑ - ΤΣΙΓΚΑ

Ἰδεώδης τόπος παραθερισμοῦ—Ἐκδρομῶν, χαρίζει ὑγεία στὰ παιδιὰ σας.

ΤΟΥΡΙΣΤ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Κ.Λ.Π.

Ἠλεκτροφωτισμὸς—Ταχυδρομεῖον Τηλέφωνον - Συγκοινωνία τακτική. Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως τὴν διαμονήν σας. Πληροφορίαι: Πρακτορεῖον Λεωφορείων Καλαβρύτων 36—01.

ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

Ἠλεκτροκινητήρων

Βενζινομηχανῶν

ΓΚΡΕΚΑ

Μεγάλη παρ